

meening waren, dat de verjaring niet behoort te worden uitgesloten, heeft de ondergeteekenden niet mogen overtuigen. Zij kunnen zich ten volle vereenigen met hetgeen ten deze werd aangevoerd door hen die het stelsel van het ontwerp in bescherming namen. Verjaring van eene vordering werkt niet, tenzij de schuldenaar zich daarop beroept. Het zoude nu, naar het den ondergeteekenden voorkomt, niet billijk zijn, wanneer de Staat zich bevoorreedde, door ten opzichte van gelden, welke niet vrijwillig, doch krachtens wettelijk voorschrift bij eene Rijksinstelling zijn gestort, en door die Rijksinstelling wederom aan den Staat zijn toevertrouwd, den beheerder dier instelling te verplichten, of zelfs maar vrij te laten zich op verjaring te beroepen, zoodat de instelling van terugbetaling zou worden bevrijd en de gelden voor goed in de schatkist konden blijven.

Evenmin ware zulks billijk ten opzichte van de geldsommen die 's Rijks schatkist wel is waar vrijwillig verkregen heeft, doch waarvan zij meer dan 30 jaar lang zonder rentevergoeding het genot heeft gehad.

Ten opzichte van de eerstbedoelde geldsommen mag de Staat, naar de meening van de ondergeteekenden, niet verder gaan dan de rentevergoeding te staken.

Een ordelijk beheer vordert intusschen, dat gelden die in de schatkist zijn gestort niet ten eeuwigen dage daarin blijven, zonder onder de Staatsontvangsten te zijn geboekt en verantwoord.

Wanneer de aldus in ontvangst geboekte bedragen bij de financiële overzichten buiten de gewone middelen worden gehouden, gelijk boven is toegezegd, kan het overzicht der werkelijke gewone Rijksontvangsten daardoor niet minder zuiver worden.

Aan de opmerkingen betreffende de redactie van het eerste en tweede lid zijn de ondergeteekenden gaarne, door het aanbrengen van kleine wijzigingen, te gemoet gekomen.

Artt. 10 en 11 (thans 11 en 12). Ook in deze artikelen zijn wijzigingen gebracht, ten einde de bezwaren tegen de redactie gerezen te ondervangen.

Art. 12 (thans 13). Het Koninklijk besluit van 1 December 1843 is van zuiver administratieve aard, en dan ook niet in het *Staatsblad* opgenomen. Als zoodanig is het niet gelijk te stellen met de Koninklijke besluiten die bij de Hinderwet en de wet betreffende de openbare middelen van vervoer uitdrukkelijk zijn ingetrokken. Dat bedoeld Koninklijk besluit door de inwerking-treding van de thans aangehangige wet zal komen te vervallen, kan aan geen twijfel onderhevig zijn.

Door zulks van dit Koninklijk besluit uitdrukkelijk te bepalen, zoude echter ten aanzien van het vervallen van andere Koninklijke besluiten, mede zuiver administratieve regelingen behelzende, die wellicht in den loop der tijden zijn genomen, twijfel kunnen rijzen.

Art. 13 (nieuw artikel). Nu hier een nieuw artikel moest worden ingevoegd, ten einde in zake de rente met het verleden af te rekenen, is het den ondergeteekenden bij nadere overweging wenschelijk voorgekomen, in die overgangsbepaling tevens uitdrukkelijk te doen verklaren, dat de vordering welke consignatarissen thans op den Staat kunnen doen gelden, bij de instelling der Consignatiekas als afzonderlijke instelling, eene vordering wordt op die instelling en tevens, dat die instelling wordt goedgehouden met het bedrag dat de Staat bij den bestaanden toestand rechtstreeks aan de consignatarissen verschuldigd is.

Met betrekking tot de afrekening van de rente over de laatste 30 jaren wordt verwezen naar de aanteekeningen op bladz. 2 dezer Memorie.

Art. 13, oud (thans vervallende). De ondergeteekenden kunnen wel toegeven, dat de benaming „Consignatiewet”, voor eene wet die slechts een klein deel van de bepalingen omtrent het consigneren bevat, minder juist is. Vermits echter de titel: Wet op de Consignatiekas, wanneer nog daarbij het jaartal en het nummer van het *Staatsblad* moeten worden vermeld, geen noemenswaardige verkorting zoude geven, en, gelijk te recht wordt opgemerkt, de wet niet vaak zal behoeven te worden aangehaald, is de geheele bepaling geschrapt.

Art. 14 (thans 15). Deze wet zal uitsluitend bepalingen behelzen omtrent het consigneren van geldsommen. Het spreekt dus feitelijk vanzelf, dat daardoor geene wijziging wordt gebracht in de wettelijke bepalingen betreffende het consigneren van effecten aan toonder. Op dien grond is in de slotbepaling van de wet van 26 Mei 1841 (*Staatsblad* no. 14) geene melding ge-

maakt. Vermits het echter voor hem die van deze wet kennis neemt, van nut kan zijn, daarin tevens andere wetten, de Consignatiekas betreffende, vermeld te vinden, hebben de ondergeteekenden gemeend, daarin alsnog de, zij het ook overbodige, bepaling te moeten opnemen, dat deze wet geene verandering brengt in de genoemde wet van 1841, houdende nadere bepalingen nopens de consignatie van effecten aan toonder welke aan minderjarige of aan onder curateele gestelde personen toebehooren, consignatie welke bij de bewaarders van de hypotheeken en het kadaster plaats heeft.

Eene Nota van Wijzigingen, alsmede een gewijzigd wetsontwerp gaan hiernevens.

De Minister van Financiën,

DE MEESTER.

De Minister van Justitie,

E. E. VAN RAALTE.

(42. 3.)

NOTA VAN WIJZIGINGEN.

Het eerste lid van artikel 1 wordt gelezen:

„Er wordt eene Consignatiekas ingesteld, ten einde daarin op te nemen de geldsommen, waarvan de consignatie bevolen of toegelaten wordt bij eene wet, een Koninklijk besluit, eene rechterlijke beschikking of eene beschikking van een der hoofden van de Departementen van Algemeen Bestuur.”

In artikel 4, 2de lid, worden de woorden „den bewaargever” vervangen door de woorden „hem die gelden consigneert”; voorts worden het 3de en 4de lid gelezen:

„Geschiedt de consignatie bij proces-verbaal of door een gemachtigde van hem die gelden consigneert, dan wordt de boeking, in plaats van door den laatstgenoemde, ondertekend door den notaris of den deurwaarder die het proces-verbaal opmaakt, of door den gemachtigde

Een bewijs van de consignatie wordt uitgereikt aan hem die met den ontvanger de boeking ondertekende.”

In artikel 6 wordt het woord „bepaald” vervangen door het woord „ander”.

In artikel 7 wordt het woord „toepasselijk” vervangen door de woorden „van toepassing”.

Het eerste lid van artikel 8 wordt gelezen:

„Bij uitkeering van geconsigneerde geldsommen betaalt de Consignatiekas eene rente van twee en een half ten honderd 's jaars, ingeval de consignatie heeft plaats gehad naar aanleiding van artikel 520 of 1174 van het Burgerlijk Wetboek, van artikel 445, 519 of 557, eerste lid, van het Wetboek van Koophandel, van artikel 792 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, van artikel 92, 102 of, voor zoover het geldt bedragen gereserveerd ingevolge artikel 189 dier wet, van artikel 192 der Faillissementswet, van artikel 58 der wet van 28 Augustus 1851 (*Staatsblad* no. 125) en voorts in geval de consignatie plaats heeft ingevolge een voorschrift van Ons of van een der hoofden van de Departementen van Algemeen Bestuur, op grond dat de recht-

hebbenden onbekend of in den zin van artikel 519 van het Burgerlijk Wetboek afwezig zijn."

Voorts worden in het tweede lid van artikel 8 de woorden „, welke ten laste van de Staatsbegroting wordt gebracht", geschrapt en wordt in het derde lid toegevoegd: „De rente wordt berekend over het aantal geheele guldens waaruit de geconsigneerde som bestaat, met verwaarloozing van onderdeelen van guldens."

Na artikel 8 wordt een nieuw artikel tusschengevoegd, luidende: „Artikel 9. Na afloop van elk jaar wordt het tegoed van de Consignatiekas bij 's Rijks schatkist vermeerderd met het bedrag aan rente, hetwelk volgens de bepalingen van de artikelen 8 of 12 die kas over dat jaar zal hebben uit te keeren bij latere opvordering van geconsigneerde sommen, als bedoeld in die artikelen.

Wanneer eene geconsigneerde geldsom, over welke ingevolge de bepalingen van de artikelen 8 of 12 rente verschuldigd is, wordt uitgekeerd of onder 's Rijks middelen wordt verantwoord, dan wordt het tegoed van de Consignatiekas bij 's Rijks schatkist vermeerderd met de rente welke ter zake van die geldsom over het loopende jaar verschuldigd is."

Artikel 9 wordt artikel 10; voorts wordt het tweede lid gelezen: „De geconsigneerde geldsommen — indien daarover rente verschuldigd is, vermeerderd met die rente — worden onder 's Rijks middelen verantwoord, zoodra:

of ten gevolge van eene bijzondere wetsbepaling het recht op uitkeering is vervallen,

of dertig jaren na de consignatie zijn verlopen, zonder dat die sommen zijn uitgekeerd, of bij weigering van uitkeering in rechten zijn gevorderd. Is dertig jaren na de consignatie eene rechtsvordering tot uitkeering aanhangig, dan geschiedt die verantwoording, zoodra deze vordering is ingetrokken of bij onherroepelijk gewijsde afgewezen."

Artikel 10 wordt artikel 11; voorts wordt de aanhef gelezen: „Van de bedragen welke zijn geconsigneerd, alsmede van die welke zijn uitgekeerd of onder 's Rijks middelen verantwoord, zal enz."

Artikel 11 wordt artikel 12; voorts wordt het woord „toepasselijk" in het eerste lid vervangen door de woorden „van toepassing".

Na artikel 11 (thans 12) wordt een *nieuw artikel* ingevoegd, luidende:

„Artikel 13.

Op den dag, waarop deze wet in werking treedt, wordt de vordering op den Staat van hen die rechten op tot dien dag geconsigneerde geldsommen kunnen doen gelden, eene vordering op de bij artikel 1 dezer wet ingestelde Consignatiekas.

Ten zelfden dage wordt die kas bij 's Rijks schatkist te goed geschreven voor het totaal bedrag van de tot op dien dag geconsigneerde en nog niet uitgekeerde of onder 's Rijks middelen verantwoorde geldsommen, voor zooveel de bedragen welke na 31 December 1877 zijn geconsigneerd, betreft, vermeerderd met de rente welke daarover tot op dien dag verschuldigd is. Deze rente wordt ten laste gebracht van de Staatsbegroting voor het jaar 1908.

Mede ten zelfden dage worden de geldsommen van welke de consignatie vóór 1 Januari 1878 heeft plaats gehad, onder 's Rijks middelen verantwoord."

Artikel 12 wordt artikel 14.

Artikel 13 vervalt.

Artikel 14 wordt artikel 15 en daarin wordt het jaartal „1907" veranderd in „1908" en worden voorts aan het slot toegevoegd de woorden „en bij de bewaarders van de hypotheeken en het kadaster".

(42. 4.)

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is de wet van 28 Nivôse an XIII relative aux Consignations (*Bulletin des Lois* n°. 27) door nieuwe wetsbepalingen te vervangen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

Er wordt eene consignatiekas ingesteld ten einde daarin op te nemen de geldsommen waarvan de consignatie bevolen of toegelaten wordt bij eene wet, een Koninklijk besluit, een rechterlijke beschikking of een beschikking van een der hoofden van de Departementen van Algemeen Bestuur.

De consignatie moet geschieden in Nederlandsche wettige betaalmiddelen.

Artikel 2.

Het beheer der consignatiekas is opgedragen aan Onzen Minister van Financiën.

De consignatiën geschieden aan de kantoren der registratie voor de gerechtelijke akten.

Artikel 3.

De geconsigneerde geldsommen worden in 's Rijks schatkist gestort en vormen een afzonderlijk fonds ten name van de Consignatiekas.

De Staat is, zonder eenig voorbehoud, aansprakelijk voor alle geconsigneerde geldsommen.

Artikel 4.

Elke consignatie wordt geboekt in een register, waarvan de vorm en inrichting door Onzen Minister van Financiën worden vastgesteld.

Die boeking wordt door hem die gelden consigneert en door den ontvanger onderteeikend.

Geschiedt de consignatie bij proces-verbaal of door een gemachtigde van hem die gelden consigneert, dan wordt de boeking, in plaats van door den laatstgenoemde, onderteeikend door den notaris of den deurwaarder, die het proces-verbaal opmaakt of door den gemachtigde.

Een bewijs van de consignatie wordt uitgereikt aan hem, die met den ontvanger de boeking onderteeikende.

Het model van dit bewijs wordt door Onzen Minister van Financiën vastgesteld.

Dit bewijs is vrij van zegelrecht.

Artikel 5.

Bij de consignatie wordt, indien zij bij proces-verbaal ge-